

Wnioski z XI Konferencji „Energetyka Przygranicza Polski i Niemiec – doświadczenia i perspektywy”

XI Konferencja „Energetyka Przygranicza Polski i Niemiec” odbyła się 10 października 2014r. Współorganizatorami były Lubuskie Towarzystwo na Rzecz Rozwoju Energetyki, Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska oraz E.ON edis energia sp. z o.o., a odbyła się ona tradycyjnie w auli Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Sulechowie.

W konferencji udział wzięło 150 uczestników z Polski oraz Niemiec. Tematyka referatów, podobnie jak w poprzednich konferencjach, dotyczyła zagadnień regionu, przedstawionych w kontekście polityk energetycznych obu państw.

Wyniki dyskusji sprowadzają się do następujących wniosków:

1. Należy dążyć do intensyfikacji działań mających na celu doprowadzenie do budowy kompleksu energetycznego Gubin – Brody. Budowa kopalni i elektrowni będzie miała duży wpływ na bezpieczeństwo energetyczne Polski oraz będzie czynnikiem dynamizującym rozwój Regionu Lubuskiego. Trzeba zauważyć, że strona niemiecka przygotowuje się do budowy nowych kopalni węgla brunatnego oraz związanych z nimi bloków energetycznych w pobliżu granicy z Polską. Wytwarzanie energii elektrycznej z węgla brunatnego powinno znaleźć się w przygotowywanej Polityce Energetycznej Polski do 2050r. jako warunek zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju.
2. Brak w Polsce ustawy o wytwarzaniu energii elektrycznej i ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz wynikających z niej systemów wsparcia poszczególnych technologii, doprowadził praktycznie do wstrzymania inwestycji w zakresie OZE. Jednocześnie przyjęta w 2013 roku w Niemczech nowa ustawa o OZE znacząco ograniczająca wsparcie dla rozwoju instalacji z OZE, w szczególności małych instalacji fotowoltaicznych, w których wymóg stosowania magazynu energii powoduje, że instalacje stały się nieopłacalne. Wprowadzając nowe prawo dotyczące OZE w Polsce należy wnikliwie przeanalizować sytuację, jaka wytworzyła się w Niemczech. Pozwoli to na znalezienie rozwiązań, które umożliwią złagodzenie problemów związanych z wprowadzaniem systemów wsparcia rozwoju generacji z OZE.
3. Należy przyspieszyć prace nad wdrożeniem docelowego systemu wsparcia kogeneracji. Prowizoryczne rozwiązania obowiązujące do roku 2018 nie stwarzają warunków do budowy nowych źródeł kogeneracyjnych, szczególnie gazowych, na co ma również wpływ niestabilność cen i nieprzewidywalność rynku gazu. Bez radykalnych działań nie doprowadzi się do konwersji lokalnych rynków ciepła na rynek skojarzonego wytwarzania energii elektrycznej i ciepła. Działanie takie ma swoje uzasadnienie w nowej dyrektywie dotyczącej efektywności energetycznej.

4. Wdrożenie polityki klimatyczno – energetycznej w zakresie ustalonym w styczniu 2014 roku będzie skutkowało osłabieniem rozwoju gospodarki i powiększeniem marginesu ubóstwa energetycznego. W dyskusjach wyrażano zaniepokojenie skalą konsekwencji, jakie dla wytwarzania energii niesie planowane ograniczenie emisji CO₂ i wprowadzenie proponowanych mechanizmów kształtowania ceny pozwolenia na emisję.
5. Wielokrotnie podkreślano, że powodem trudnej sytuacji w energetyce jest niestabilna sytuacja prawna, wynikająca również z braku wizji decydentów w zakresie rozwoju energetyki. Uporządkowanie prawa dotyczącego szeroko rozumianej energetyki uznano za najpilniejsze zadanie, warunkujące rozwój energetyki.